

În data de 29 august, întotdeauna este post și ajun, pentru că este ziua în care ne aducem aminte de Tăierea Capului Sfântului Ioan Botezătorul.

Moartea Sfântului Ioan Botezătorul s-a produs pe 29 august. Sosind ziua nașterii lui Irod Antipa (4 d.Hr.- 39 d. Hr.), fiul lui Irod cel Mare (37 î.d.Hr.- 4 d. Hr.), acesta a poruncit să se organizeze ospăț mare în cetatea Maherus. În temnița aceluiași palat se afla în acel moment, închis, Ioan Botezătorul. Printre dansatoare, la acest ospăț, cea mai frumoasă era Salomeea, fiica incestuoasei Irodiada. În aburi petrecerii, Irod i-a făgăduit Salomeii că i se va da pentru dansul său orice îi va cere, chiar și jumătate din împărăție. Era momentul în care Irodiada se putea răzbuna pe Ioan, cel care- l mustrase adesea pe Irod: "Nu-ți este îngăduit s-o ai de soție „(Mt. 14, 4), Irodiada fiind soția fratelui lui Irod, Filip.

Cum fiica ei a venit la ea ca s-o întrebe ce să ceară, a sfătuit-o să ceară capul lui Ioan: "Și regele s-a întristat, dar din pricina jurământului și a celor ce ședeau la masă cu el, a poruncit să i se dea. Și a trimis și a tăiat capul lui Ioan, în temniță. Și capul lui Ioan a fost adus pe tepsie și dat fetei, iar ea l-a dat mamei sale. Și venind ucenicii lui, i-au luat trupul și l-au înmormântat și s-au dus să-l dea de știre lui Iisus"(Mt. 14, 9- 12).

În Noul Testament, Ioan Botezătorul este prezentat mai ales ca Înaintemergător a lui Iisus. Însăși întemnițarea sa a fost un semnal pentru începutul lucrării Mântuitorului în Galileia: "După ce Ioan a fost întemnițat, Iisus a venit în Galileia, propovăduind Evanghelia împărăției lui Dumnezeu și zicând: "Plinitu-s-a vremea și împărăția lui Dumnezeu s-a apropiat. Pocăiți-vă și credeți în Evanghelie"(Mc. 1,14-15).

De altfel, botezul lui Ioan a constituit un punct de pornire pentru chemarea apostolică: "...Voi știți cuvântul care a fost în toată Iudeea, începând din Galileia, după botezul pe care l-a propovăduit Ioan, adică despre Iisus din Nazaret, cum l-a uns pe el Dumnezeu cu Duhul Sfânt și cu putere; despre El, care a umblat făcând bine și vindecând pe toți cei asupriți de diavolul, pentru că Dumnezeu era cu El..."(Fa. Ap. 10, 37- 38).

Însuși Iisus a mărturisit despre Ioan astfel: "... Adevăr vă grăiesc: Între cei născuți din femei nu s-a ridicat unul mai mare decât Ioan Botezătorul; totuși, cel mai mic din împărăția cerurilor este mai mare decât el. Din zilele lui Ioan Botezătorul până acum împărăția cerurilor se ia prin

asalt, iar cei ce dau asaltul o cuceresc,. Că toți profeții și legea au profețit până la Ioan. Și dacă vreți să o primiți; el este Ilie, cel ca va să vină, Cel ce are de urechi de auzit să audă!..."(Mt.11, 11- 15).

Ioan Botezătorul era corolarul și încheierea V.T., cel ce anunță și pregătește împărăția cerurilor, dar nu este cel care o și începe, el doar rămâne puntea de tranziție între ceea ce a fost și ceea ce avea să fie. El este rațiunea pe4ntru care ultimul de sub har, Noul Testament, e4ste mai mare decât primul de sub lege, Vechiul Testament.

Împărăția cerurilor se obține printr- o luptă permanentă cu tot felul de patimi și obstacole, ispite., de la puterile întunericului, până la propriile păcate ale omului. Iisus face practic aluzie la profetul Maleahi (cca. 460 î.d.Hr.):"Și iată Eu vi- l voi trimite pe Ilie Tesviteanul mai înainte de a fi venit ziua Domnului cea mare și năpraznică- n vedere, el, care va întoarce iarăși inima părintelui spre fiu și inima omului spre aproapele său, pentru ca nu cumva să vi Eu și să lovesc pământurile de istov"(maleahi, 4, 4- 5).

Revenirea lui Ilie (873 î.d. Hr.- 841 î.d. Hr.) pe pământ devenise un bun comun al așteptării mesianice, ceea ce i- a făcut pe Evgheliști s- o raporteze simbolic la apariția lui Ioan Botezătorul.

Ioan Botezătorul a fost cel mai mare dintre profeți tocmai pentru că a fost înaintemergător și botezător al Domnului nostru Iisus Hristos, pe care l- a descoperit lumii.

În sâmbăta patimilor, Ioan, împreună cu toți dreptii, a fost scos din iad și ridicat la raiul care tocmai fusese deschis de Fiul lui8 Dumnezeu. Ridicarea lui Ioan și a celor drepti a fost săvârșită de Iisus Hristos pentru că aceștia adormiseră în nădejdea Învierii.

Ioan nu a fos depășit de nimeni sub aspectul poziției sale morale, fiind calificat de Iisus ca fiind mic decât „cel mai mic întru împărăția cerurilor”. El este cel care a stat în pragul împărăției lui Dumnezeu ca și crainic al ei, propovăduind mesajul:"Pocăiți- vă că s-a apropiat împărăția cerurilor!"(Mt. 3,2)

După Învierea Domnului, locul lui Ioan Botezătorul este lângă Iisus și Maica Domnului, așa cum de altfel apare și în iconografia noastră. Ioan este cel care L- a arătat pe Iisus:"Iată Mielul lui Dumnezeu Cel ce ridică păcatele lumii.!"(Ioan 1, 29).

Tot Ioan a fost cel care a dat mărturie cu privire la ceea ce văzuse în timpul Botezului, anume, faptul că Însuși Dumnezeu Tatăl L- a mărturisit pe Iisus ca Fiul al Său:"Acesta este Fiul Meu Cel iubit întru care am binevoit(Mt.3,17).

Ca semn de prețuire, Biserica a închinat Sfântului Ioan Botezătorul șase sărbători : zămislirea lui-23 septembrie, nașterea în 24 iunie, soborul lui în 7 ianuarie, tăierea capului în 29 august, întâia și a doua aflare a capului său în 24 februarie și a treia aflare a capului Sf. Ioan Botezătorul în 25 mai.

Sărbătoarea Tăierea Capului Sfântului Ioan Botezătorul ținem cu post și ajun. Cu toate acestea această zi nu este numai zi de întristare ci mai degrabă de biruință. Prin sfințenia vieții sale Sfântul Ioan a biruit răutatea diavolului și a păgânilor necredincioși. Prin dreptatea pe care o propovăduia a biruit fărădelegea care stăpânea poporul ales și casa lui Irod. Iar prin misiunea sa de Înaintemergător a unit cerul cu pământul, a bucurat pe cei din întuneric și9 a vestit pe Fiul lui Dumnezeu tuturor oamenilor.

Ca oameni ne cutremurăm de moartea martirică și atât de nedreaptă a Sfântului Ioan Botezătorul. Ne cutremurăm știind cine a fost ucis mișelește și de către cine a fost ucis. A fost ucis cel care trăia ca un înger pământesc și chema pe oameni la credință și pocăință, iar cel care a dat poruncă să fie ucis era cel mai rău și preadesfrânat dintre oameni.

Irod l-a ucis pe Ioan pentru o femeie desfrânată care nu- l putea suferi pentru că acesta îl muștra mereu pe Irod: "Nu ți se cade să trăiești cu ea!". Iată cum un păcătos robit de patimi, devine și un necredincios, și fără minte, și ucigaș, numai să- și împlinească păcatul.

Trei mari păcate au contribuit la înțemnițarea și tăierea capului proorocului: desfrânarea, beția și ospățul păgânesc plin de mândrie și dănuire. Sfinții Părinți ne spun să ne luptăm cu ispitele și patimile, iar de desfrânare să fugim, că mulți și din cei dreți au fost biruiți de ea., fiind legată de trup. Așa ne învață și Sfântul Apostol Pavel: "Fugiți de desfrânare" (II Cor.6, 18). Această patimă a biruit și pe regele David, și pe Samson și pe înțeleptul Solomon, și pe nenumărați dreți. De aceea să fugim de această patimă cumplită, ucigătoare și ucigașă.

Cu aceeași hotărâre să fugim și să ne ferim de patima beției, care este pricina desfrânării, cum ne spune și Sfântul Pavel: „Nu vă îmbătați de vin care este desfrânare”. Aceste două păcate, foarte grele, înrobesc astăzi pe mulți dintre creștini.. Aceste patimi cumplite amăgesc ușor pe tineri și pe bătrâni, până îi robesc cu totul și este foarte greu de vindecat, și sunt foarte păgubitoare. Beția l- a biruit o dată și pe Noe și dezbrăcându- se a fost văzut de fiul său Ham (Fac.9,20). Beția i- a luat mintea lui Lot, de a greșit cu fiicele sale(Facere). Beția stăpâna pe împăratul Baltazar al Babilonului până când a fost omorât. Beția a umplut pământul și lumea de lacrimi și stricăciune, și a umplut iadul de suflete. Urmările acestor patimi le observăm și astăzi : copii născuți bolnavi, cu deficiențe grave, femei alungate din case de bărbații lor, boli, certuri, bătăi, ucideri și tot mai multe divorțuri și suferințe.

Să fugim de asemenea uriașe păcate care au adus și aduc atâta suferință și durere în casele oamenilor și duc în iad cele mai multe suflete.

Biserica ne povățuiește cum să ne vindecăm de asemenea patimi înrobitoare și atât de păguboase, și ne indică și tratament pentru a ne însănătoși: rugăciunea, postul, ferirea de ispite, deasa spovedanie, frecventarea bisericii, armonia din familie, credința neclintită în Dumnezeu, citirea de cărți ziditoare de suflet, părăsirea prietenilor ce îndeamnă la păcat. Biserica ne îndeamnă să părăsim viața păcătoasă, să ne întoarcem de la păcat, să ne întoarcem la Hristos, la Biserică, până mai avem vreme și nu ne ajunge mânia Domnului.

Dacă vom face așa Bunul și preamilosivul Dumnezeu ne va ajuta în toată viața noastră, ne va păzi pe noi și pe copiii noștri de cele rele și aducătoare de suferință, iar Sfântul Ioan , Înaintemergătorul și Botezătorul Domnului nostru Iisus Hristos se va ruga pentru noi și pentru a noastră mântuire. AMIN

AUTOR: Pr. Protopop Vasile – Aurel Pop